

Komplex program az élelmiszeripar fejlesztésére

KGST állandó bizottság ülésezett Budapesten

November 21—24. között Budapesten tartotta 18. ülését a KGST élelmiszeripari állandó bizottsága. Az ülésen Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, a Német Demokratikus Köztársaság, Románia és a Szovjetunió delegációja vett részt. Az ülésen V. Sopov bolgár földművelésügyi és élelmiszeripari miniszter elnökölt.

Az ülés résztvevőit Vályi Péter, a kormány elnökhelyettese, hazánk állandó KGST-képviselője üdvözölte.

A bizottság megvizsgálta a KGST XXVI. ülésének döntéseiből, valamint a tanács végrehajtó bizottsága határozataiból eredő feladatokat. Megvitatta a komplex program élelmiszeripari intézkedéseinek végrehajtása során mutatkozó eredményeket. A bizottság megvizsgálta az

élelmiszeripar egyes ágainak 1985-ig szóló összesített fejlesztési anyagát és ajánlotta a prognózisok felhasználását az 1976—1980. évi fejlesztési tervkoordináció során. Ezt a programot ezen az ülésen előzetesen megvitaták.

Jóváhagyták az egyes élelmiszeripari termékek gyártás- és értékesítésfejlesztésének együttes tervezésére vonatkozó javaslatokat. Megvitatották az édekelte tagállamok közös erőfeszítésével létrehozandó citromsavgyártó kapacitás beruházásának kérdéseit.

Az ülésen elvben jóváhagyták a néhány enzimegyéjszert gyártásának sokoldalú nemzetközi szakosításáról és kooperációjáról szóló egyezménytervezetet.

A bizottság nagy figyelmet fordított az élelmiszeripar anyagi-műszaki bázisá-

nak további fejlesztésével kapcsolatos kérdésekre. Az ülésen egyeztettek az élelmiszeripari technológiai vonalak, géprendszerek és nagy teljesítményű egyedi berendezések előállítására szolgáló gyártóbázisok létrehozására irányuló elképzeléseket.

A bizottság elfogadta az 1973. és 1973—1975. évi munkatervét.

Az ülés ideje alatt az országok delegációinak vezetői találkozáson tájékoztatták egymást az országok élelmiszeriparának fejlődéséről, és kicserélték véleményüket az együttműködés további elmélyítésének lehetőségeiről.

Az országok delegációinak vezetőit és a kíséretükben levő személyeket fogadta Fehér Lajos, a kormány elnökhelyettese.

A bizottság ülése baráti és elvtársias légkörben folyt le. (MTI)

Tízéves a szakosított fogorvosképzés Szegeden

Tudományos ülés az orvosgyetemen

Valamivel több, mint kétezer fogorvos gyógyít Magyarországon, 4 ezer 500—5 ezer lakosra jut egy, ami bizony elég kevés. S ha hozzávesszük, hogy az orvosok jobb kezének számító fogtechnikusok képzése szinte megoldatlan, az egyetemekre felelős, nagy munka háruul. Jelenleg az országban csak Budapesten és Szegeden képeznek fogorvosokat. Pécsen jövőre veszik fel egyetemre az első hallgatókat, klinika is csupán még Miskolcon és Debrecenben működik — a szegedi intézmény a gyógyászatnak ezen a fontos területén országos vonzerő. Még a helyi orvosgyetemen klinikái közül is a legnagyobb „idegenforgalmat” bonyolítja le, betegeknek úgy 40 százaléka vidéki.

Idén tízéves a szakosított fogorvosképzés, a Szegedi Orvostudományi Egyetemen. A klinikát 1949-ben alapították, a következő évben költözött mai helyére, a Lenin körútra, újabb tíz esztendő múltán kapta meg szomszédos kiegészítő épületét, a teljes klinika rekonstrukciója 1966-ban fejeződött be. Az első húsz hallgatót 1960-ban fogadták a szegedi orvosgyetemen, akiknek a kétéves általános orvosi tanulmányok után 1962-ben kezdték el a szakosított képzését. Dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a klinika igazgatója elmondotta, általában évente 20 medikussal indulnak, hét esztendő alatt 145 fogorvos kapott itt diplomát, s büszkén tette hozzá: valamennyien a pályán maradtak, nem sokat válogattak, elmentek az ország legkülönbözőbb tájaira is. A szegedi fogklinikát hét plusz egy osztályból áll: a fogszabályozás alosztálya a beszédterápia, ahol a betegség után újra beszélni tanítanak, a gyermekfogászatot 18 éves korig főleg oktatási szempontból foglalkoznak a gyerekek fogzatával, a fogpótlástani osztályt laboratórium egészíti ki, újabb osztály a konzerváló fogászat, majd a parodontológia, ahol a fogszűrés, a -lazulást kezelik, alcsoportjában pedig szájnálkahártya-betegségeket; a röntgen az egész klinikát kiszolgálja, hetedik osztály a szájszűrés, nyolcadik pedig az úgynevezett tudományos kutatás, mely szintén átfogja a teljes klinikát. A 27 oktatóra meglehetősen sok munka vár, pon-

tos átlagban 9,7 tanítási óra hetente, ám ha beleszámítjuk, hogy a 15 fekvőbeteg-ágyra alig több mint két orvos jut, így az órákteleltetés még magasabb. A klinika személyi állománya tíz év alatt megkétszereződött, jelenleg 78-an vannak orvosok-oktatók, asszisztensnők, műtősök stb. Alaposan megnőtt a betegforgalom is. Míg 1960-ban 27 ezer 586, tavaly 67 ezer 410 járóbeteg volt, a növekedés tehát 244 százalékos, 1960-ban 2 ezer 765, tavaly 5 ezer 187 fekvőbetegot kezeltek, itt 187 százalékos a növekedés, Az

val az arc csontjait, a kivethető fogpótlások megtartásáról, azokról a szűrővizsgálatokról, melyeket itt kezdeményeztek az országban: szegedi gyárakban, munkások között — a nyálmirigydiagnosztika terén kidolgozott eljárásokról, végül a deszki sóval végzett kísérletekről, melyeket Deszk után Rószkér, Mihálytelekre és Gyálarétre is kiterjesztettek, s amelyről lapunkban is többször adtunk már hírt. A dr. Tóth Károly professzor által kidolgozott módszer országos jelentőségű.

N. I.

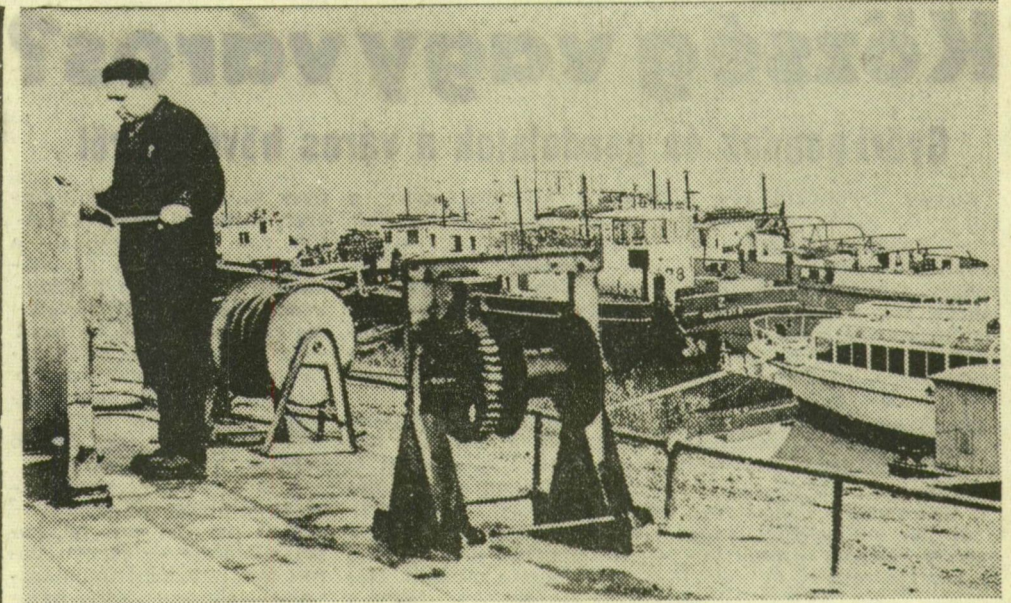
A tudományos ülés résztvevőinek egy csoportja

ágykihasználási százalék 50-ről 94,4 százalékra ugrott, ami egyetemi intézetben meglehetősen mostoha arány, hiszen szinte egymás helyére fekszenek a betegek.

A tízesztendő szakosított fogorvosképzésről tegnap délután tudományos ülés emlekezett meg a Szegedi Orvostudományi Egyetem szemészeti klinikájának tantermében. A szegedi fogklinikát oktatói 16 előadást tartottak a tudományos kutatásról, a betegellátásról, s azokról az oktatási feladatokról, melyeket a klinika ellát. Többek között beszámoltak tapasztalásokról, a fantomról, mely oktatási célokra különösen alkalmas, a szájszűrés osztály műtéti anyagának gyarapodásáról, hogyan pótolják műanyagtechnika-

Évente 28 ezer vagon áru Az ÉPTEK szállítja

Tegnap, kedden délelőtt az Építőipari Termelőszövetkezetek Vállalat — ÉPTEK — piaci munkájáról, az évi eredményekről és a jövő évi célokról tartottak tájékoztatót. Elmondták: csaknem ötszáz építőipari vállalat anyagáról gondoskodnak. Tegymilliárd forint értékű terméket tartanak állandóan raktáron. Vevőiknek nyújtják az építőanyagot

Műhely az ég alatt

Ilyenkor már csipős szél fúj a Tiszáról és végigsöpör a tápéi hajójavító sójaterén is, ahol tetőként csak a felhős ég feszül, vagy inkább fenyeget leszakadással: esővel, hóval. Kimenni nem lehet alóla Ott vannak a javításra váró hajók, s azokon pedig — képletesen szólva — csüngve-kapaszkodva emberek rugaszkodnak a munkának: hajóépítők, lakatosok, hegesztők, szerelők, segédmunkások. Jó lenne most a nap hevítette vasak nyári forróságából egy kevés a tenyérnek, amelyhez minusz 1 foknál is már szinte odaragad a szerszám, mert tud sütni a hideg anyag is... Belegémberek az ujjak.

HAJÓK SZÁRAZON, VÍZEN

A „Vásárhelyi Pál” vontatóhajót vízre lökték már. Kapott két új 300 lóerős motort, fenékcserét, egyéb javítást. Mehet útjára. A „Vác”, egy másik vontató, gépi kikörmölésére állt be. Egy 400 tonnás önjáró uszály, a 423-as, itt készült nyolc éve. Most visszajött, mert „kilügződött”: a foszfátos műtrágya, amit általában szállított, kikezdte a vastag lemezeket. Két dunai vízbusz, az „Óbuda” és a „Dunaújváros” új belső burkolást kap majd a régi helyett.

— Van munkánk bőven, megteszi tavaszig — mondja Vincze Pál hajókovács, műhelybizottsági titkár, akitől tulajdonképpen a Lenin nevet viselő, tíz évvel ezelőtt alakult és most jubiláló szocialista brigád felől érdeklődöm.

— Jó lesz az egész brigád? — mutat kifelé a sójaterébe. — Mert ez a legnagyobb létszámú, 23 tagú, vagy beszéljen helyettük a naplójuk? — kérdezi, s azzal elem tesz egy keménykartonú, vastag füzetet. Aztán, mint ha bátorítani akarna a lapozásban, hozzátesszi: — Nem került ebbe valótlanosság, szépités. Olyan hiteles ennek minden sora, mint a tenyérben a vonalak.

TÖBBMESTEREGÜEK

A tápéi hajóépítő, hajójavító szocialista brigádjai ugyanis hamarosan tanácskozára ülnek

össze, hogy számot vessenek eredményeikkel és felmérjék a közeli jövő teendőit. Nem akarok eléjük vágni, de fesszeget a kíváncsiság, hogy a Lenin nevet viselő brigád mivel jeleskedik majd. Naplójukban lapozgatva csak néhány hónap nagyobb eseményeire jut itt hely. Találomra nézzünk vissza júliusra. Munkaidő után és szabad szombatokon törmeléket hordtak 300 órán át a brigádból többen — Illyés Ferenc, Széll Tamás, Kormos Imre, Balogh István, Miklós Mihály, Vincze István, Hidas Imre —, hogy kialakítsanak egy újabb és nagyobb szerelőteret. Olvasom, hogy Gyömbér Károly és Illyés Ferenc kiválóan tettek géplakatos szakvizsgát. Miért? Addig nem voltak azok? — érdeklődöm.

— Gyömbér Károly azelőtt is szakmunkás volt, villanyszerelő — veszi át a szót Pálfi Sándor segédművezető. — Most két szakmája van. Illyés pedig segédmunkásként kezdte és most géplakatos. Annyira sokrétű üzemenk feladata, hogy az a jó, ha egy ember több szakmában is otthon van.

— Példa erre Pálfi elvtárs is — szól közben a műhelybizottság titkára — Neki is két szakmája van: tűziko-vács és géplakatos. Addig ő volt a Lenin szocialista brigád vezetője, amíg meg nem választottuk párttitkárnak.

VERSENY AZ IDŐVEL

Most már érthető, hogy milyen régen ről jegyzik ennek a brigádnak szocialista mivoltát. De nézzük a naplót tovább. Augusztusban járunk. Késés nem volt, baleset sem egész hónapban. A „Vásárhelyi Pál” javításán a kalkulált időt lefaragták: 120 órával kevesebb kellett a munkára. A brigádból Balogh István géplakatos két személyre szakszervezeti jutalomudulást kapott a nyíregyházi SZOT-üdülőbe. Baloghék üdvözlő lapját beragasztották — mint sok más képeslapot a brigádunk címezve — a naplóba. Illyés Ferenc géplakatos egyéves pártiskolára javasolta a brigád. Széll Tamást pedig, aki előző hónapban lett szakmunkás,

ipari röntgentanfolyamra küldték. Tömör bejegyzés szól még arról, hogy a gépműhely átalakításában ez a brigád 60 óra társadalmi munkát is végzett. Háromfokos satupadot és számos szerkezt készítették a forgácsolóműhelynek. Szeptemberben önkéntes véradónapon tízen adtak térítés nélküli vért a brigádból, majd egy szabad szombaton vietnami-műszakot tartottak, mint a többi brigád is, a hajójavító egész kollektívája, az iparitanulótól az igazgatóig.

CSALÁDI TRADÍCIÓ

Mondhatjuk, könnyű ott stabil megbecsült dolgozónak lenni, ahol az igazgató, Erdei Károly is 32 éve dolgozik egyhuzamban. Itt volt tanuló, lakatos, kazánfűtő, gépkezelő, párttitkár, meős. Apja 40 évig volt a hajójavító dolgozója. S a családi tradíciót az igazgató egyik fia ugyanitt folytatja. Aki végigjárta a nehéz munka lépcsőit, az tudott is lépést tartani az idővel, korszerűsíteni, elválasztani az embert az inakattól, a fizikumot megerőltető munkától. Ezért vannak a gépek. Régen 100—120 ember kézi ereje kellett kihúzni egy-egy ajót a vízből a sójaterre. Most villanycsőrőlök mellett négyen-öten elegendőek ehhez. Bűszkék egy félmilliót érő élhajlító gépre, amely hidegen különböző profilú idomokat produkál. Azelőtt kézzel vergődtek az ilyen munkákkal és kis teljesítménnyel, vagy tovább küldték a megrendelést Budapestre, Dunaharasztra.

A sólyatér fölött öttonnás bakdaru meredezik az égbe. Ez is új szerzemény, sok más gépük mellett. Ráfogásokra, túlzásokra nagyon érzékenyek a hajójavítók. Valaki egyszer ezt írta egyikük-ről: „100 kilós ember 110 kiló kalapáccsal dolgozik”. Nevettek is, bosszankodtak is ezen, mint lehetetlenségben. Nem akarnak ők magukról többet, jobbat mondani, mint amilyenek. De azt tiszta szívből mondják.

Lódi Ferenc

Bauxit a szén alatt

A balatonalmádi bauxitkutató vállalat szakemberei ebben az évben Nyirád, Halimba, Bakonyoszló környékén kívül a tatabányai szénmedencében levő Nagyegyháza térségében is folytattak kutató fúrásokat. Nagyegyháza határában, a csordakúti dűlőben a szénrétegek alatt bauxitot derítettek fel. Ez a szén alatt elhelyezkedő bauxit iparilag felhasználható, jó minőségű. A vállalat szakemberei folytatják a kutatásokat, hogy adatokat kapjanak a bauxitkészlet mennyiségéről, elhelyezkedéséről. (MTI)